

Οι νέοι καλλιτέχνες της Θεσσαλονίκης που γνωρίσαμε το 2023

★ parallaximag.gr/agenda-parallaxi/oi-neoi-kallitechnes-tis-thessalonikis-pou-gnorisame-to-2023

Parallaxi

31 Δεκεμβρίου 2023, 7:59 πμ

Το 2023 ήταν μια ιδιαίτερη χρονιά, με πολλές και διάφορες συναισθηματικές διακυμάνσεις. Κι όπως πάντα, σε τέτοιες καταστάσεις, συμπαρασάτης ήταν, είναι και θα είναι η τέχνη.

Η νέα γενιά, βουτηγμένη μέσα σε κάθε λογής κρίση- οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, αξιακή- κατηγορείται συχνά για αδράνεια. “Οι νέοι είναι τεμπέληδες”, “οι νέοι δε δουλεύουν”, “οι νέοι δεν αγαπούν”...

Έχουν ειπωθεί τα πάντα για τις νεότερες γενιές, και όχι μόνο για την πολυσυζητημένη γενιά των Gen Z. Κι οι λίγο παλιότεροι βρίσκονται επίσης στο μικροσκόπιο της αμφισβήτησης.

Παρόλα αυτά, τέτοιες δηλώσεις δεν αποτελούν παρά μόνο στερεοτυπικές αντιλήψεις, αντιλήψεις εκείνων που δεν δέχονται την πρόοδο, που δε αντιλαμβάνονται τις νέες τεχνολογίες, που δεν αντιλαμβάνονται την τέχνη. “Όλη μέρα μπροστά από το κομπιούτερ, δουλειά είναι αυτή;”, “Εγώ στην ηλικία σου...”.

Και κάπου εδώ, στην κλισέ αυτή ατάκα, βάζουμε ένα φρένο. Ακριβέστερα, το φρένο βάζουν οι ίδιοι οι νέοι και ακόμα πιο συγκεκριμένα το έργο τους. Πρόοδος στην επιστήμη, πρόοδος στον αθλητισμό. Παρόλα αυτά εστιάζουμε στην τέχνη. Γιατί η τέχνη είναι αυτή που “εξημερώνει” το έλλογο ζώον, τον άνθρωπο. Και γιατί, αν μη τι άλλο, όλα γύρω μας είναι τέχνη, αρκεί να έχουμε τα μάτια για να το δούμε.

Άνθρωποι που μέσα από τη χαρά τους, εμπνεύστηκαν και δημιούργησαν. Άνθρωποι που μέσα από τις ατομικές τους δυσκολίες, παρήγαγαν τέχνη και δημιούργησαν ένα σωρό συναισθήματα: συγκίνηση, έμπνευση, χαρά, ελπίδα.. Άνθρωποι που εμπνεύστηκαν από την φρικτή επικαιρότητα και “ξέσπασαν” καλλιτεχνικά. Γιατί η τέχνη διέπει τα πάντα, χαρές και λύπες.

Κι αν όντως “είναι θάλασσα ο πόνος, και οι χαρές νησιά”, όπως λέει ο Σωκράτης Μάλαμας στο “Ζητιανόξυλο”, τότε τα “νησιά” σίγουρα τα προσεγγίζουμε με την τέχνη. Ας πάρουμε, λοιπόν, το ζητιανόξυλό μας κι ας περιηγηθούμε στους καλλιτέχνες του 2023.

Παύλος Λιαρετίδης

Ένα ανάγλυφο τρίπτυχο έργο, εμπνευσμένο από την τραγωδία στα Τέμπη, έγινε η αφορμή για να μιλήσουμε με έναν νέο εξαιρετικό γλύπτη, τον Παύλο Λιαρετίδη από την Θεσσαλονίκη, που τον τελευταίο χρόνο ζει και συνεχίζει τις σπουδές του στο Maryland Institute College of Art στη Βαλτιμόρη.

Η απώλεια μίας δικής του φίλης που ήταν ανάμεσα στους νεκρούς του επιβατικού τρένου στο πολύνεκρο δυστύχημα των Τεμπών, έγινε ανάγκη έκφρασης για αυτόν, όντας πολλά χιλιόμετρα μακριά και μη μπορώντας να επιστρέψει ή να εκφραστεί αλλιώς, προτίμησε να «μιλήσει» μέσα από αυτό που ξέρε καλύτερη, δηλαδή την τέχνη του, φτιάχνοντας ένα συγκλονιστικό τρίπτυχο πίνακα με γενικό τίτλο «28/02/2023», την ημερομηνία του τραγικού περιστατικού, ενώ κάθε ένας πίνακας έχει και ξεχωριστό τίτλο, με τον αριστερό να ονομάζεται «23:21:17», τον μεσαίο «23:21:18» και τον δεξί «23:21:19». Ο ίδιος ο καλλιτέχνης, εξηγεί στην Parallaxi τον λόγο που έβαλε αυτούς τους τίτλους στο έργο του:

«Σαν τρίπτυχο, το ονομάζω την ημερομηνία, στις 28 του Φεβρουαρίου αλλά ατομικά, το ένα μετά το άλλο, είναι τα δευτερόλεπτα της έκρηξης, από την πρώτη λάμψη (όπως την είδαμε σε κάτι βίντεο από ψηλά) μέχρι τις επόμενες» αναφέρει ο Παύλος, ενώ μιλώντας για τον τρόπο που έφτιαξε το έργο, αναφέρει: «Το έργο αυτό ουσιαστικά είναι ένας οριζοντας. Χρησιμοποιώ τον γύψο και μία ορολογία του που ονομάζεται «ο γύψος θεραπεύεται» όπου είναι όταν ο γύψος περνάει από την υγρή μορφή στην στεγνή και ουσιαστικά με τον χρόνο σκληραίνει. Είναι η μάζα δηλαδή όπου, όλοι οι άνθρωποι κάπως αλληγορικά θεραπευόμαστε. Το μέταλλο έτσι όπως το τοποθετώ οριζόντια σε ίσιες μορφές είναι κάπως σαν να προσπαθώ να θέλω να αποδώσω την κίνηση της τροχιάς των τρένων όπως συγκρούστηκαν. Η σκουριά στο έργο δημιουργήθηκε. Δηλαδή, δεν είναι επιτηδευμένα τοποθετημένη αλλά το μέταλλο, έτσι όπως αφαιρείται η υγρασία από τον γύψο κατά την θεραπεία του, σκουριάζει κι έτσι μαζί σκουριάζει κι ο γύψος. Αυτό το αποτύπωμα, αυτή η χρονική στιγμή θα μείνει στην ιστορία. Αυτή η ιστορία ήθελα να δείξω πως θα μείνει. Είναι κάποιες αλληγορίες που αποτυπώνονται στο έργο μου».

«Υπήρχε φόρτιση όταν έκανα το έργο, λόγω της φίλης που ήταν στο τρένο και χάσαμε» λέει ο Παύλος. «Ήταν ένα πρόσωπο που γνώριζα σε προσωπικό επίπεδο, μία κοπέλα που πριν έναν χρόνο κάναμε παρέα που ήμουν στην Θεσσαλονίκη. Η παρέα μας χάθηκε λόγω της απόστασης. Αυτό έπαιξε σημαντικό ρόλο στην ψυχολογία μου όταν έφτιαχνα το έργο, καθώς και ότι αυτό το τρένο το έπαιρνα εγώ συχνά για να κατεβώ στην Αθήνα. Επίσης, ότι ήμουν μακριά και δεν μπορούσα εύκολα να επικοινωνήσω με τους ανθρώπους άμεσα και σωματικά, ώστε να αγγίξω τον άλλον και να καταλάβω πώς νιώθει, ίσως να με άγγιξε πολύ και να έκανα αυτό το έργο. Ήθελα κάπως αυτό που ένιωθα να το επικοινωνήσω».

Διαβάστε περισσότερα εδώ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

[Ο 24χρονος Θεσσαλονικιός που δημιούργησε έργο τέχνης για την τραγωδία στα Τέμπη](#)
Αλέξανδρος Τζοβάνι

Σε μία αναζήτηση φρέσκιας μουσικής στις πλατφόρμες, έπεσα τυχαία πάνω σε έναν νεαρό που με την βαθιά φωνή του, δίνει μία διαφορετική, ενδιαφέρουσα μορφή στο έντεχνο τραγούδι.

Ο Αλέξανδρος Τζοβάνι, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Θεσσαλονίκη και όπως λέει, η μουσική δεν εμφανίστηκε κάποια στιγμή στη ζωή του, αλλά ήταν πάντα εκεί.

“Με έναν περίεργο τρόπο, αν και κανείς στην οικογένεια δεν ασχολείται επαγγελματικά με τη μουσική, εγώ ήμουν πάντα δοσμένος σε αυτό. Από πολύ μικρή ηλικία. Κάπως έτσι έφυγα στη Βιέννη και σπούδασα εκεί τραγούδι και μελοδραματική και ξεκίνησα την επαγγελματική πια ενασχόληση μου.

Όσο για τον ελεύθερο μου χρόνο είναι κατειλημμένος με γυμναστική και τραγουδοποιία, όταν η βέβαια μου χτυπάει την πόρτα η έμπνευση! Δεν νιώθω για να είμαι ειλικρινής ότι επέλεξα κάποιο είδος. Οι προτιμήσεις στη μουσική καθορίζονται από το ποιος είναι κανείς. Ποιος άνθρωπος, άρα και ποιος καλλιτέχνης.

Το λεγόμενο „έντεχνο“ σίγουρα έχει στοιχεία μουσικής και λόγου που με αφορούν ως άνθρωπο, ερμηνευτή και τραγουδοποιό.”

Πριν από λίγο καιρό κυκλοφόρησε ο πρώτος του δίσκος με τίτλο «33».* Το άλμπουμ που κυκλοφόρησε πριν μερικούς μήνες αποτελείται από 9 πρωτότυπα τραγούδια τους στίχους και τη μουσική των οποίων υπογράφει ο ίδιος ο ερμηνευτής. Πρόκειται για μια συλλογή τραγουδιών που πραγματεύεται τη ζωή, τις ανθρώπινες αξίες και σχέσεις και τον έρωτα.

“Πρόκειται για την πρώτη δισκογραφική μου δουλειά. Είναι μια συλλογή τραγουδιών σε δικούς μου στίχους και μουσική, ένα κράμα έντεχνης, λόγιας και ευρωπαϊκής μουσικής κατεύθυνσης. Τα κομμάτια πραγματεύονται τη ζωή, τον έρωτα, τον άνθρωπο. Μπορώ να πω με σιγουριά ότι μέσα στη δουλειά αυτή κρύβεται η αλήθεια μου.

Η πρώτη μου μουσική ανάμνηση με βρίσκει στην ηλικία των έξι, σε ένα πανηγύρι το καλοκαίρι με τους γονείς μου. Και θυμάμαι την απίστευτη πηγαία χαρά που ένιωθα με ένα σχεδόν κακόγουστο πλαστικό μωβ μικρόφωνο που μου πήραν!!!”

Διαβάστε περισσότερα εδώ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Ο Θεσσαλονικιός με την jazz φωνή που μελοποιεί ποίηση και γράφει στίχους
LoudMouse Crew

Πόσες ώρες έχεις αφιερώσει σκυμμένος πάνω από κλασικά comics; Πόσα comics έγιναν ταινίες και τα αγαπήσαμε ακόμα περισσότερο από την μεγάλη οθόνη;

Η μαγεία των σκίτσων, οι διάλογοι σε φούσκες, η μυρωδιά του χαρτιού είναι συναίσθημα.

Αλλά τελικά πόσο δύσκολο είναι να δημιουργηθεί ένα comic;

Την απάντηση θα δώσουν οι **“LoudMouse Crew”** τρία νέα αγόρια τα οποία δημιούργησαν τα δικά τους comics manga επιστημονικής φαντασίας.

Όλα ξεκίνησαν από τον Στέλιο Πλιάτσικα που ζήτησε από τον Θάνο Κυρατζή να γράψει λεζάντες και διαλόγους για ένα webcomic.

Από το 2020 η “δουλειά” γινόταν πιο συστηματικά και τον τελευταίο χρόνο στα βασικά μέλη της ομάδας έχει προστεθεί και ο Νίκος Τσικούρας από Θεσσαλονίκη.

“Το πως ενωθήκαμε είναι αστείο... ο Στέλιος με εμένα ήταν φίλοι από παιδιά και μετά από πολλούς καυγάδες και διαφωνίες, ο Στέλιος με έβαλε στο δρόμο των κόμικς και των manga και ξεκίνησε αυτή η περίεργη δυναμική. Ο Νίκος ήταν απλά άτυχος, γιατί βρέθηκε να με γνωρίσει σε μία έκθεση κόμικς και μου είπε ότι ήθελε να ασχοληθεί με κόμικς. Του έστειλα 3 σενάρια, ο Νίκος τα εικονογράφησε και έτσι και οι 3 βγάλαμε ένα τομάκι με αστείες περιπέτειες στο διάστημα.” λέει ο Θάνος.

Ο Στέλιος ξεκίνησε σαν αυτοδίδακτος δημιουργός και εικονογράφος από το λύκειο – σε κάποια φάση έκανε στριπτάκια με stick figures και μετά ανακάλυψε ότι μπορεί να σχεδιάσει ιππότες, πειρατές και μάγους και αποφάσισε ότι δε θέλει να κάνει κάτι άλλο. Έχει σπουδάσει στο Τμήμα Μηχανικών Πληροφορικής στο ΤΕΙ Λάρισας και του αρέσει να μαγειρεύει, να εικονογραφεί και να δημιουργεί κόμικς και μάνγκα.

Ο Θάνος έχει σπουδάσει στο Τμήμα Αγγλικής Φιλολογίας του ΕΚΠΑ και με κάθε ευκαιρία ταξιδεύει. Στα χόμπι του είναι να κοιμάται με κάθε ευκαιρία και να θυμάται να τρώει. Ο Νίκος έχει σπουδάσει στο Τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Α.Π.Θ. Μετά τη σχολή εργάστηκε στο τομέα της γραφιστικής και της τυπογραφίας. Η επαφή με το κόμικ ξύπνησε το όνειρο του να εικονογραφεί ιστορίες και το τελευταίο χρόνο ασχολείται αποκλειστικά με αυτό. Χομπι του είναι η φωτογραφία, η ποδηλασία και πεζοπορίες στο βουνό.

“Η ιδέα με τα κόμικς ξεκίνησε όταν ο Στέλιος αποφάσισε ότι αυτό ήταν το μέσο για να εκφραστεί καλύτερα. Ο Νίκος αποφάσισε ότι ήθελε να ασχοληθεί με αυτό πειραματικά για ένα διάστημα. Αυτή τη στιγμή το LoudMouse Crew έχει 3 σειρές που τρέχουν – DREAMLANDS: Lives and Epics, noHeroes και HELLDIEVERSE. Το DREAMLANDS: Lives and Epics είναι μία ιστορία dark fantasy όπου στον κόσμο των DREAMLANDS, ένας τελευταίος άνθρωπος συλλέγει όλες τις ιστορίες για να δημιουργήσει το απόλυτο βιβλίο.

Και όταν τα καταφέρει κάτι γίνεται...Ο κόσμος του noHeroes είναι το Nameless Isle, ένα μαγικό νησί με έναν μυστηριώδη πύργο στο κέντρο. Πιο πάνω από τα σύννεφα και βαθιά μέσα στις σκιές ο King κυβερνάει αυτό το μαγικό βασίλειο με διάφορα Bosses (ή Αφεντικά) σαν λοχαγούς στο στρατό του. Στόχος του Ρουραη και της Καταμά; Να εξερευνήσουν το νησί και να φτάσουν στην κορυφή του πύργου ... σαν ήρωες ή όχι. Όσο για το HELLDIEVERSE – στο μέλλον η ανθρωπότητα έχει φτάσει στο διάστημα και εξερευνεί τους γαλαξίες. Όλη η ανθρωπότητα; Όχι. Ο Rooks και ο Vets, δύο ταλαιπωρημένοι στρατιώτες του διαστήματος τρέχουν συνεχώς σε αποστολές που τα πάντα πάνε στραβά και καταλήγουν να πεθαίνουν – απλά για να ξεκινήσουν ξανά.”

Διαβάστε περισσότερα εδώ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Πώς τρία νέα αγόρια φτιάχνουν τα δικά τους comics
Κική Χατζοπούλου

Η μαγεία των βιβλίων δεν υπάρχει πουθενά, παρά μόνο ανάμεσα στις χάρτινες σελίδες, στα γράμματα που παίζουν παιχνίδια με την φαντασία, στην σχέση συγγραφέα και αναγνώστη.

Η Κική Χατζοπούλου είναι το κορίτσι που έγραψε ένα βιβλίο μυστηρίου με ηρωίδα από την ελληνική μυθολογία και η ιστορία της κατάφερε να «ταξιδέψει» σε όλο τον κόσμο πριν καν κυκλοφορήσει.

Χαρακτηριστικό του ενδιαφέροντος και της προσμονής που υπάρχει για το βιβλίο είναι το γεγονός ότι ήδη σε διάφορες χώρες του κόσμου, πολλοί είναι εκείνοι που έχουν σπεύσει να το προπαραγγείλουν, ώστε να το πάρουν άμεσα στα χέρια τους όταν αυτό είναι διαθέσιμο.

“Σπούδασα αγγλική φιλολογία στην Θεσσαλονίκη και έπειτα ολοκλήρωσα μεταπτυχιακές σπουδές πάνω στην δημιουργική γραφή στην Νέα Υόρκη. Δούλεα ως δασκάλα αγγλικών για πολλά χρόνια, ώσπου προσλήφθηκα ως σύμβουλος και αργότερα υπεύθυνη acquisitions στο παιδικό τμήμα των Εκδόσεων Πατάκη. Τώρα βρίσκομαι στην Αγγλία όπου συνεχίζω να δουλεύω στον χώρο του βιβλίου.”

Το μεγαλύτερο της όνειρο, από τότε που ήταν 15 πέντε χρονών; Η έκδοση του δικού της βιβλίου, το οποίο αναμένεται να κυκλοφορήσει σύντομα.

“Νιώθω μεγάλη ευτυχία. Το βιβλίο, *THREADS THAT BIND*, θα κυκλοφορήσει τον Ιούνιο σε Αμερική, Αγγλία, Αυστραλία, Καναδά και Νέα Ζηλανδία, και μέσα στο 2023 στην Ελλάδα, Ρωσία και Πολωνία. Έχει ήδη επιλεγεί για διάφορες μοναδικές ευκαιρίες σε Αμερική και Αγγλία που δυστυχώς δεν επιτρέπεται να αποκαλύψω ακόμα! Η ιστορία του *THREADS THAT BIND* ξεκίνησε από μια εικόνα: ένα κορίτσι να στέκεται σε μια ταράτσα ενώ η πόλη της πλημμυρίζει γύρω της. Στα χέρια του κοριτσιού υπάρχει μια ασημένια κλωστή. Από την εικόνα αυτή, άρχισα σιγά σιγά να τραβάω τα στοιχεία που αργότερα έγιναν ο κορμός της ιστορίας: το κορίτσι έγινε η *Ιώ*, μια νεαρή ντετέκτιβ με την δύναμη των *Μοιρών*. Οι πλημμυρισμένοι δρόμοι έγιναν η πόλη του *Αλάντε*, η οποία βυθίζεται κάθε βράδυ κάτω από μια υπερφυσική παλίρροια. Και το ασήμι στα χέρια της *Ιώς* έγινε μια κλωστή του πεπρωμένου, όπως αυτές που υφαίναν και έκοβαν οι αρχαίες *Μοίρες*.”

Όπως εξηγεί η Κική, όταν έκασε να γράψει την ιδέα πίσω από αυτή την πρώτη εικόνα που ανέφερε παραπάνω, πήρε μια σημαντική απόφαση: υποσχέθηκε στον εαυτό της ότι θα γέμιζε αυτήν την ιστορία με όλα τα λογοτεχνικά στοιχεία που αγαπάει.

“Δημιούργησα έναν κόσμο γεμάτο από θεούς της αρχαίας Ελλάδας, αλλά δίνοντάς τους μια μοντέρνα σκοπιά. Τοποθέτησα τους ήρωες σε ένα περιβάλλον noir, γεμάτο δολοπλοκίες, φόνους, *femme fatale* και *gangsters*, ένα αστικό τοπίο με απειλητικές σκιές σε κάθε γωνία και ασταμάτητη βροχή. Τέλος, ήθελα να μιλήσω για το πεπρωμένο, και την πεμπουσία της *Μοίρας*: έχουμε όντως το δικαίωμα της επιλογής σε έναν κόσμο όπου η μοίρα είναι κάτι τόσο χειροπιαστό όσο μια ασημένια κλωστή στα χέρια μας;”

Διαβάστε περισσότερα εδώ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Η Θεσσαλονικιά που είδε το βιβλίο της να γίνεται παγκόσμια κυκλοφορία
LLoxy

Μετά από χρόνια γνωριμίας με την υποκριτική της ιδιότητα, η LLoxy μας συστήθηκε φέτος και ως εικαστικός.

Την Λωξάνδρα Λούκας (καλλιτεχνικά LLoxy) την είδα πρόσφατα στις πρόβες της παράστασης «Τρωάδες» σε σκηνοθεσία του Χρήστου Σουγάρη σε παραγωγή του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος, δίπλα στην **Ρούλα Πατεράκη**. Η συγκέντρωση της και ο επαγγελματισμός απέναντι σε ένα καλλιτεχνικό αποτέλεσμα δείχνουν έναν άνθρωπο που από νωρίς έχει καταλάβει πως είναι δοσμένη στην τέχνη. Αυτή που εκείνη ορίζει κι αυτή που πιστά ξέρει να υπηρετεί.

Η εμφάνιση τους στο Αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου την Παρασκευή 18 και το Σάββατο 19 Αυγούστου μοιάζει ως η κορύφωση μίας σπουδαίας περιοδείας με εξαιρετικούς ηθοποιούς και ένα συνολικό αποτέλεσμα που ξεχώρισε αυτό το καλοκαίρι, αλλά γίνεται ακόμα πιο πολύτιμη καθώς η Λωξάνδρα είναι η πρώτη ηθοποιός με σύνδρομο down που θα παίξει σε αυτόν τον ιερό χώρο του ελληνικού θεάτρου, δίπλα μάλιστα στην σπουδαιότερη Ελληνίδα ηθοποιό, την Ρούλα Πατεράκη.

Η Λωξάνδρα “LLoxy” Λούκας κατάγεται από τη Θεσσαλονίκη και είναι κόρη της ηθοποιού **Ελένης Δημοπούλου** και του Αυστραλού σκηνογράφου, Ρίτσαρντ Άντονι. Είναι επαγγελματίας ηθοποιός τα τελευταία χρόνια με σημαντικές συνεργασίες και με ξεχωριστές θεατρικές στιγμές της την παράσταση του Εθνικού Θεάτρου «Φουέντε Οβεχούνα» του Λόπε δε Βέγατα και τα «**Ερωτευμένα άλογα**» της σπουδαίας

θεατρικής ομάδας «Εν Δυνάμει» που με έδρα τη Θεσσαλονίκη παρουσιάζει κατά καιρούς εξαιρετικά θεάματα από ηθοποιούς με και χωρίς αναπηρίες.

Φωτογραφία: Mike Rafail (That long black cloud)

Προηγούμενη σπουδαία συμμετοχή της, ήταν στην χορευτική performance «Solar» της ομάδας **Εν Δυνάμει** τον περασμένο Απρίλιο με την επιμέλεια της χορογράφου Βιτόρια Κωτσάλου που παρουσιάστηκε στο M-POWER Festival της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση.

Ξεκινώντας να γνωρίσουμε καλύτερα την νεαρή καλλιτέχνη από τη Θεσσαλονίκη, θα πρέπει να σταθούμε και στα δικά της καλλιτεχνικά οράματα που δεν περιορίζονται τελικά στο θέατρο, αλλά πηγαινούν παραπέρα και συγκεκριμένα στη ζωγραφική με τοιχογραφίες της μάλιστα να κοσμούν το κτίριο του τμήματος Εργοθεραπείας στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας ενώ μία μεγάλη προσωπική έκθεση της προετοιμάζεται για το 2024 στη Θεσσαλονίκη!

Διαβάστε περισσότερα εδώ:

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

[Η πρώτη ηθοποιός στην Επίδαυρο με σύνδρομο down είναι από Θεσσαλονίκη και εκθέτει έργα της στο Λονδίνο](#)

Το νέο αίμα...

Το νέο αίμα της πόλης απασχόλησε πολύ και φέτος την Parallaxi σε όλους τους τομείς.

Είναι τουλάχιστον ελπιδοφόρο να βλέπει κανείς την νέα γενιά να προχωρά, να προοδεύει και να δημιουργεί- τόσο μέσα από τα καλά αλλά και τα κακά- αντίκτυπο στην κοινωνία με τον δημιουργικότερο και πιο εξευγενισμένο τρόπο, αυτόν της τέχνης. Κι όχι μόνο, καθώς η νέα γενιά δίνει καθημερινές χαρές σε όλους μας, προοδεύοντας πέρα από την τέχνη, στον αθλητισμό και τις επιστήμες.

Ανάμεσα στα πρόσωπα που ξεχώρισαν από την νέα γενιά βρίσκονται οι: **Στέφανος Αλεξιάδης** (Συγγραφέας), **Ομάδα OliPoli**, **Βασίλης Καλφάκης** (Ηθοποιός, σκηνοθέτης), **Σταύρος Σταυρακίδης** (επαγγελματίας παίκτης eSports), **Νίκος Κουσούλης** (Ηθοποιός, θεατροπαιδαγωγός), **Σωτήρης Ρουμελιώτης** (Ηθοποιός – Σκηνοθέτης), **Ρωξάνη Ντουρανίδου** (εικαστικός), **Μενέλαος Ράπτης** (φοιτητής αστροφυσικής), **Ομάδα του «Προσοχή, εκτελούνται έργα»**, **Άγγελος Ορφανίδης** (Σύμβουλος επικοινωνίας), **Kota the Studio**, **Ομάδα AMKE R.E.V.M.A.** (Roma Educational Vocational Maintainable Assistance), **Selanik Turbo Bend** (Μουσική μπάντα), **Ιωάννα Τοκμακίδου** (φωτογράφος μόδας), **Αλεξία Κούβελα** (plus size μοντέλο), **Μυρσίνη Καρματζόγλου** (ηθοποιός, σκηνοθέτης), **Ελένη Σαμπάνη** (Ψυχοθεραπεύτρια-Ψυχολόγος), **Δημήτρης Μιχαηλίδης** (Pastry Chef), **Σοφία Λαζοπούλου** (Χορεύτρια-Event Organizer), **Ladele** (Ράπερ), **Yiorgos Michoudis** (Σχεδιάστης Μόδας), **Χρήστος Διαμαντούδης** (Ηθοποιός), **Αλεξάνδρα Σιετή** (τραγουδίστρια), **Blonge (Νατάσσα Παυλίδου)** (τραγουδίστρια), **Γιαγκίνδης** (μουσικοί), **Πέτρος Γκαϊδατζής** (Πρωταθλητής κωπηλασίας), **Μαργαρίτης Κεχαγιιάς** (Ραδιοφωνικός παραγωγός, DJ και TikToker), **Μελίνα Λουκανίδου** (Κινηματογραφίστρια).

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ

Το νέο αίμα

Ανανεώνουμε το ραντεβού μας για την επόμενη χρονιά, προσδοκώντας όλο και περισσότερες δημιουργικές μορφές έκφρασης της νεανικής ανησυχίας. Κι έχουμε πολλούς καλούς λόγους να πιστεύουμε ότι οι προσδοκίες μας θα καλυφθούν.

#TAGS ανασκόπηση

[Ακολουθήστε τις ειδήσεις του parallaximag.gr στο Google News](#)